

[Torben Lund]

Det skærpes yderligere af, at den anden praktiserende læge, man går til, ikke må orientere familielægen, medmindre patienten – altså misbrugeren – udtrykkelig giver samtykke til det. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger. Det vil altså sige, at familielægen ikke bliver orienteret om, at den pågældende patient har været hos en anden læge. Det er der i hvert fald ingen sikkerhed for.

Og endelig til hr. Jørgen Winther om det med øjenlæge og ørelæge: Det overrasker ikke mig, og jeg synes, det er godt, at vi har et system, hvor vi kan gå direkte til øjenlæge og øre-, næse- og halslæge, men det er jo også de store, alment sygdomme, man dér dækker i speciallægepraksis. Men det, man åbner for her, det er, at på helt specifikke områder kan folk gå direkte til deres speciallæge, uden at de har været igennem en visitation, et check, hos deres praktiserende læge. Jeg synes, det er helt galt.

Formanden:

Jeg tror, vi nærmer os afslutningen på denne runde af korte bemærkninger. Vi giver én til til fru Karen Højte Jensen.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Torben Lund siger, at de fleste er godt tilfreds med familielægesystemet. Det tror jeg faktisk også jeg sagde. Og, hr. Torben Lund, hvad er så problemet? Er det, at nogle ganske få vil vælge udenom?

Jeg sagde også i mit første indlæg, at vi nøje vil følge, om der gives anledning til misbrug her, og så må vi naturligvis tage det op. Jeg har ikke samme holdning til patienternes ansvarlighed, som hr. Torben Lund her giver udtryk for.

Man hævder, at der ikke er kommunikation mellem den praktiserende læge og speciallægen, men der vil være kommunikation, hvis patienten har accepteret det, og min tillid til den enkelte patient er faktisk ganske stor.

Formanden:

Så er det hr. Torben Lund for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg har stor respekt for patienters – og borgernes, det er jo de samme – ansvarlighed, også i sundhedsspørgsmål. Men jeg synes altså, at fru Karen Højte Jensen lukker øjnene for, at der er en gruppe af borgere, som af den ene eller den anden grund – gå ud og spørg de praktiserende læger, de patienter findes i tusindvis – kunne have en interesse i at pendle fra den ene praktiserende læge til den anden.

Det kan være dybt tragiske problemer, der er skyld i, at de er kommet i den situation. Det kan vi holde lange debatter om. Det kan diskuteres grundigt. Men her er vi i hvert fald derhenne, hvor vi ser på resultatet af nogle dårlige livsvilkår, de pågældende mennesker har haft, nemlig at de køber medicin hos flere praktiserende læger. Det vil typisk være det, det drejer sig om.

Jeg har stor respekt i almindelighed for borgernes ansvarlighed i forhold til sundhedsvæsenet, men jeg kan ikke forstå, hvorfor man vil give tilskud til, at folk kan få et mere u hensigtsmæssigt medicinforbrug.

Tove Niemann (FP):

Under afsnittet om opgaver og principper står der, at de alment praktiserende lægers stilling skal styrkes. Det lyder for mig ulogisk, når patienterne frit kan gå fra den ene læge og speciallæge til den anden uden henvisning fra egen læge. Det bekymrer mig faktisk lige så meget, som det bekymrer hr. Torben Lund.

Der er ikke i lovforslaget indbygget nogen garantier for, at huslægen får besked om, hvad der er foretaget af undersøgelser og resultatet af disse undersøgelser, eller hvad der er blevet udleveret af medicin. Disse oplysninger videregives kun, når patienten selv har givet samtykke dertil.

Der står også, at det må forudses, at nogle patienter vil udnytte den foreslåede friere adgang til at konsultere læge til at få ordineret mere medicin, end det er forsvarligt, og derfor vil amtsrådet få hjemmel til at kontrollere, om patienten har behov for den medicin, der er ordineret. Amtsrådet bliver altså pålagt en kontrolopgave, som jeg ikke mener det er kompetent til at udføre. Der er blevet talt så meget om, at medicinforbruget i Danmark er for stort og skal nedbringes. Det bliver det i hvert fald ikke på denne måde.